

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Petrákové a soudců Mgr. Pavla Riedlbaucha a JUDr. Vladimíry Čítkové ve věci

žalobce: **V. Š.**, narozený dne xxx
bytem xxx, xxx
zastoupený advokátem Mgr. Petrem Novákem
sídlem Vídeňská 546/55, 639 00 Brno

proti
žalované: **Smartwings, a. s.**, IČO: 25663135
sídlem K Letišti 1068/30, 160 08 Praha 6

o zaplacení částky 600 euro s příslušenstvím, o odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 29. července 2020 č. j. 14 C 123/2020 – 37

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se **potvrzuje**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem ze dne 29. 7. 2020 soud I. stupně zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhá po žalované zaplacení částky 600 Eur se zákonným úrokem z prodlení z částky 600 Eur od 1. 2. 2020 do zaplacení ve výši 10 % ročně (výrok I) a žalobci uložil povinnost zaplatit žalované na náhradě nákladů řízení částku 600 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok II).

2. Soud I. stupně rozhodl o nároku žalobce, uplatněném návrhem na vydání elektronického platebního rozkazu a odůvodněném tím, že se dne 30. 12. 2019 zúčastnil letu žalované č. xxx z Dubaje do Prahy, odlet z Dubaje byl stanoven na 19:30 hodin, přílet do Prahy na 23:20 hodin, ale skutečný odlet spoje se uskutečnil až v 22:31 hodin, a z tohoto důvodu žalobce dorazil do cílové destinace Praha až dne 31. 12. 2019 v 02:25 hodin, tedy o více než 3 hodiny později oproti plánovanému času příletu. Žalobci tak dle čl. 7 odst. 1 Nařízení Evropského parlamentu a rady (ES) č. 261/2004 ze dne 11. února 2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 295/91 (dále Nařízení) ve spojení se související judikaturou Soudního dvora EU (spojené případy *Sturgeon v Condor, and Bock v Air France* - C-402/07 a C-432/07) náleží náhrada škody ve výši 600 EUR. Žalobce se svého práva na náhradu škody domáhal předžalobní výzvou zaslanou žalované dne 17. 1. 2020, žalovaná nic neuhradila.
3. Žalovaná ve včasém odporu proti vydanému elektronickému platebnímu rozkazu a ve vyjádření k žalobě vyslovila, že nárok žalobce neuznává, a navrhla zamítnutí žaloby. Namítla, že podle jejích údajů nečinilo zpoždění na příletu do Prahy více než tři hodiny, k dosednutí letadla na dráhu došlo v čase 1:14 koordinovaného světového času (dále jen UTC) a k otevření dveří letadla došlo v čase 1:18 UTC, tedy v čase, kdy zpoždění činilo 2 hodiny a 58 minut.
4. Žalobce v replice k vyjádření žalované uvedl, že doba 2 hodin 58 minut může odpovídat nanejvýš délce zpoždění letu při přistání letadla. Podle judikatury Soudního dvora Evropské unie je pro posouzení vzniku nároku na kompenzaci dle Nařízení rozhodující doba, kdy jsou otevřeny dveře letadla, a cestující tak mohou letadlo opustit. Dveře letadla byly otevřeny v čase 02:27 hodin, zatímco stanovený čas příletu byl ve 23:20 hodin, a proto celková doba zpoždění dle Nařízení a judikatury Soudního dvora Evropské unie přesáhla 3 hodiny.
5. Soud I. stupně jednal v nepřítomnosti žalobce ve smyslu ustanovení § 101 odst. 3 zák. č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (zkráceně o. s. ř.), vyšel z mezi účastníky nesporných skutečností - žalobce ze dne 30. 12. 2019 účastnil letu žalované č. xxx z Dubaje do Prahy; letadlo se na příletu v Praze opozdilo oproti plánovanému času příletu. Zabýval se správností tvrzení žalobce o tom, že délka zpoždění na příletu v Praze přesáhla tři hodiny. Z provedených důkazů zjistil, že žalovaná vznikla a byla zapsána do obchodního rejstříku dne 28. 4. 1998, jejím předmětem podnikání je, mimo jiné, pravidelná a nepravidelná vnitrostátní a mezinárodní obchodní letecká doprava cestujících. Předmětný let měl odletět z Dubaje dne 30. 12. 2019 v 15:30 UTC, fakticky odletěl dne 30. 12. 2019 v 18:15 UTC, kdy čas 18:15 UTC je první pohyb letadla a čas 18:31 UTC je čas vzletu, čas 22:20 UTC je časem plánovaného přistání letu v Praze dne 30. 12. 2019, čas 01:10 UTC je skutečný čas dosednutí letadla na letiště v Praze dne 31. 12. 2019 a čas 01:18 UTC je čas otevření dveří letadla na letišti v Praze dne 31. 12. 2019, rozdíl mezi plánovaným přistáním v Praze v čase UTC (30. 12. 2019 v 22:20 UTC) a otevřením palubních dveří letadla po faktickém přistání v Praze v čase UTC (dne 31. 12. 2019 v 1:18 UTC) činí 2 hodiny 58 minut. Z listiny označené Smartwings 1201 soud I. stupně zjistil, že odlet předmětného letadla dne 30. 12. 2019 se uskutečnil v 10:31 hod. PM (22:31 hod.) dubajského času a přílet předmětného spoje do Prahy se uskutečnil dne 31. 12. 2019 v 2:25 hod. středoevropského času, v listině není uveden čas UTC odletu letadla z Dubaje dne 30. 12. 2019 a čas příletu letadla dne 31. 12. 2019 v čase UTC a čas otevření palubních dveří letadla po příletu dne 31. 12. 2019 v čase UTC. Podle kopií letenek znějících na jméno mimo jiné i žalobce z 22. 12. 2019 a z 10. 12. 2019 se odlet předmětného spoje dne 30. 12. 2019 z Dubaje měl uskutečnit v 19:30 hod. a přílet do Prahy dne 31. 12. 2019 (správně dne 30. 12. 2019 – poznámka odvolacího soudu) v 23:20 hod., není zde uvedeno, zda se jedná o časy lokální, či časy UTC.
6. Na základě svých zjištění soud I. stupně vyšel z toho, že žalobce se účastnil letu žalované č. xxx z Dubaje do Prahy s plánovaným odletem dne 30. 12. 2019 v 15:30 hod. UTC a plánovaným

přiletem dne 30. 12. 2019 v 22:20 hod. UTC, přičemž faktický odlet z Dubaje se uskutečnil dne 30. 12. 2019 v 18:15 hod. UTC resp. 18:31 hod. UTC (čas vzletnutí) a faktický přilet do Prahy (dosednutí letadla na přistávací plochu) se uskutečnil dne 31. 12. 2019 v 1:10 UTC, k otevření palubních dveří letadla (otevření gate) došlo v 1:18 UTC; zpoždění letu (rozdíl mezi UTC časem plánovaného přistání a UTC časem otevření palubních dveří letadla) tak na přiletu činilo 2 hodiny 58 minut.

7. Po právní stránce soud I. stupně věc posoudil podle přímo aplikovatelného nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) 261/2004, kterým se stanoví společná pravidla náhrad a pomoci cestujícím v letecké dopravě v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letu a kterým se zrušuje nařízení EHS 295/91, s citací článku 5 odst. 1 písm. c) Nařízení a článku 7 odst. 1 Nařízení vyšel ze závěrů rozsudku Soudního dvora EU *Sturgeon (C-402/07 Sturgeon v. Condor)* ze dne 19. 11. 2009, podle nichž se cestující zpožděných letů mohou dovolávat nároku na náhradu škody stanoveného v článku 7 nařízení č. 261/2004, jestliže z důvodu takového letu utrpí časovou ztrátu tří nebo více hodin, tedy jestliže dosáhnou svého cílového místa určení o tři nebo více hodin později, než je čas přiletu plánovaný leteckým dopravcem, rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie pod sp. zn. C-452/13, podle něhož musí být články 2, 5 a 7 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 261/2004 vykládány v tom smyslu, že pojem „čas přiletu“ používaný k určení rozsahu zpoždění, které postihlo cestující v letecké dopravě, označuje okamžik, kdy se otevrou alespoň jedny dveře letadla, přičemž se rozumí, že cestující jsou v tomto okamžiku oprávněni letadlo opustit. Vysvětlil, že bylo prokázáno, že doba mezi plánovaným přiletem předmětného spoje do Prahy a faktickým přiletem (otevřením palubních dveří) na letišti v Praze činila 2 hodiny 58 minut, nepřesáhla dobu delší než tři hodiny. Žalobce své tvrzení v tomto směru neprokázal. Proto žalobu zamítl.
8. O náhradě nákladů řízení soud I. stupně rozhodl podle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř., zcela úspěšné žalované přiznal právo na náhradu nákladů řízení za tři úkony podle ustanovení § 151 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (zkráceně o. s. ř.) a vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 254/2015 Sb.
9. Proti rozsudku podal odvolání žalobce. Namítl, že soud I. stupně vzal v potaz pouze důkaz předložený žalovanou, záznam o provedení letu - Flight brief, kterou žalovaná vyhotovila, a vůbec nepřihlédl k důkazům předloženým žalobcem, tedy výpisu ke zpoždění letu a fotografií, ač potvrzovaly zpoždění přesahující 3 hodiny. Záznam o provedení letu - Flight brief nemůže přesvědčivě vypovídat o času otevření dveří, podle judikatury Soudního dvora Evropské unie je pro posouzení vzniku nároku na kompenzaci dle Nařízení rozhodující doba, kdy jsou otevřeny dveře letadla, a cestující tak mohou letadlo opustit. Žalobce prokázal, že dveře letadla byly otevřeny v čase 02:27 hodin, celková doba zpoždění tak přesáhla 3 hodiny, a proto žalobci vznikl nárok na kompenzaci dle Nařízení. Pokud soud I. stupně dospěl k tomu, že žalobní tvrzení nejsou dostatečně prokázána navrženými a předloženými důkazy, měl žalobce vyzvat k doplnění návrhů na provedení důkazů dle § 118a odst. 3 o. s. ř., analogicky v souladu s rozhodnutím Nejvyššího soudu ze dne 11. 4. 2006, sp. zn. 21 Cdo 1696/2005. Žalobce navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k dalšímu řízení.
10. Žalovaná se k odvolání nevyjádřila.
11. Odvolací soud po zjištění, že odvolání žalobce bylo uplatněno včas, naplňuje požadavky ust. § 205 odst. 1 o. s. ř. a obsahuje odvolací důvody stanovené v ust. § 205 odst. 2 o. s. ř., projednal je se souhlasem obou účastníků bez nařízení jednání (ust. § 214 odst. 3 o. s. ř.) a přezkoumal správnost rozhodnutí soudu I. stupně i řízení, které předcházelo jeho vydání (ust. § 212, § 212a o. s. ř.). Dospěl k závěru, že odvolání nebylo podáno důvodně.

12. Soud I. stupně objasnil skutkový stav, provedl, s výjimkou listiny níže popsané, účastníky navržené důkazy a na jejich podkladu objasnil skutkový stav. Odvolací soud z takto zjištěného skutkového stavu vychází.
13. Námitka žalobce, že vadně nebyl proveden jím navržený důkaz fotografií, není správná. Žalobce doložil soudu I. stupně listinu obsahující kopii fotografie, na níž je, s ohledem na nízkou kvalitu kopie nepříliš zřetelně, zachyceno zápěstí ruky s náramkovými hodinkami, jejichž ciferník je nastaven na čas 2:27 hodin (případně 14:27 hodin), na fotografii nejsou patrné jiné osoby, a tento důkaz navrhl k prokázání svého tvrzení, že jde o čas z letadla, že je zřejmé, že cestující stojí v uličce letadla a chystají se k vystoupení (srovnej repliku k odporu žalované ze dne 3. 7. 2020 na č. l. 25 spisu). Tato listina ale není ze své podstaty mocna prokázat tvrzení, k jejichž průkazu je navržena. Není z ní zřejmé, kdy, kterého dne, byla pořízena, navíc nelze vyloučit nastavení času v rozporu s realitou, není z ní zřejmé, kde byla pořízena, tedy v kabině jakého letadla, nejsou na ní patrní žádní cestující chystající se k vystoupení z letadla. Za takového stavu nebyl důvod důkaz touto listinou obsahující fotografii provádět.
14. Důvodná není ani námitka žalobce, že měl být soudem I. stupně poučen ve smyslu ust. § 118a odst. 3 o. s. ř. o tom, že dosud nenavrhl důkazy potřebné k prokázání všech svých sporných tvrzení, neboť žalobce, jenž se ze své vůle vzal účasti na jednání soudu I. stupně, se možností, aby se mu uvedeného poučení dostalo, zbavil právě tím, že u jednání nebyl přítomen, stejně jako jeho advokát.
15. V situaci, kdy žalobce jím předloženými důkazy neprokázal své tvrzení, že předmětný let byl na přiletu, tedy v okamžiku otevření prvých dveří umožňujících výstup cestujících, zpožděn o více než 3 hodiny, nemohla být jeho žaloba úspěšná. Soud I. stupně důvodně, nad rámec povinnosti žalobce nést důkazní břemeno k jeho tvrzením, provedl důkaz navržený žalovanou k průkazu jejího obranného tvrzení, že let nebyl zpožděn o více než 3 hodiny, a toto obranné tvrzení vzal správně za prokázané. Uvedenému odpovídá jeho závěr o nedůvodnosti žaloby.
16. Správně soud I. stupně rozhodl také o náhradě nákladů advokátem nezastoupené žalované ve smyslu ustanovení § 151 odst. 3 o. s. ř. a vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 254/2015 Sb., o stanovení výše paušální náhrady pro účely rozhodování o náhradě nákladů řízení v případech podle § 151 odst. 3 občanského soudního řádu a podle § 89a exekučního řádu.
17. Odvolací soud proto rozsudek soudu I. stupně jako věcně správný podle ustanovení § 219 o. s. ř. potvrdil.
18. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o. s. ř. s tím, že žalovaná byla v této fázi řízení plně úspěšná, náklady jí ale nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** dovolání přípustné (§ 238 odst. 1 písm. c/ o. s. ř.).

Praha 22. února 2021

JUDr. Ludmila Petráková v. r.
předsedkyně senátu